

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἄρχιερεῖς εἰς το σταυρῶσαι τον Ἰησοῦν.

Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἄρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκράυγασαν τῷ Πιλάτῳ λέγοντες· σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν Θεοῦ υἷον ἐποίησεν.

Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· ἐμοὶ οὐ λαεῖς; Οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαί σε; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει.

Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, ἐβραῖστὶ δὲ Γαββαθᾶ· ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκράυγασαν· ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἄρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἤγαγον· καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον, ὃς λέγεται ἐβραῖστὶ Γολγοθᾶ, ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν

Ἰησοῦν.

Ἐγγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ἑλληνιστί, Ῥωμαϊστί.

Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν. Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια.

Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεστοι, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· διψῶ. Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους καὶ ὑσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπε, τετέλεστοι, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῶ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ.

Καὶ ὁ ἔωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, κάκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Τον καιρό εκείνον, πραγματοποίησαν συμβούλιον οἱ ἀρχιερεῖς γιὰ νὰ σταυρώσουν τὸν Ἰησοῦν.

Ὅταν τὸν εἶδαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκραύγασαν στὸν Πιλάτον, «Σταύρωσέ τον, σταύρωσέ τον». Ὁ Πιλάτος τοὺς λέγει, «Πάρτε τον σεῖς καὶ σταυρῶστέ τον διότι ἐγὼ δὲν τοῦ βρίσκω καμμίαν βάσιν διὰ κατηγορίαν». Οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ ἀπεκρίθησαν, «Ἐμεῖς ἔχομεν νόμον καὶ κατὰ τὸν νόμον μας ὀφείλει νὰ πεθάνῃ, διότι ἔκανε τὸν ἑαυτὸν τοῦ Υἱὸν τοῦ Θεοῦ».

Ὅταν ὁ Πιλάτος ἄκουσε τὸν λόγον αὐτόν, ἐφοβήθηκε περισσότερο καὶ ἐμπῆκε πάλις εἰς τὸ κυβερνεῖον καὶ λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν, «Ἀπὸ ποῦ εἶσαι ἐσύ;». Ἄλλ' ὁ Ἰησοῦς δὲν τοῦ ἔδωκε ἀπάντησιν. Ὁ Πιλάτος τοῦ λέγει, «Σ' ἐμὲ δὲν μιλεῖς; Δὲν ξέρεις ὅτι ἔχω ἐξουσίαν νὰ σὲ ἀφήσω ἐλεύθερον;». Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, «Δὲν θὰ ἔχεις καμμίαν ἐξουσίαν ἐναντίον μου, ἐὰν δὲν σοῦ εἶχε δοθῆ ἄνωθεν. Διὰ τοῦτο ἐκεῖνος ποῦ μὲ παρέδωκε σ' ἐσὲ ἔχει μεγαλύτερην ἁμαρτίαν».

Ὅταν ἄκουσε ὁ Πιλάτος, ἔφερε ἔξω τὸν Ἰησοῦν, αὐτὸς δὲ ἐκάθησε εἰς τὴν δικαστικὴν ἔδραν, εἰς τόπον ποῦ λέγεται Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστί δὲ Γαββαθᾶ. Ἦτο ἡ ἡμέρα τῆς Παρασκευῆς τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ περίπου ἕκτη, καὶ λέγει εἰς τοὺς Ἰουδαίους, «Νά, ὁ βασιλεύς σας». Ἐκεῖνοι ἐκραύγασαν, «Ἄρον, ἄρον, σταύρωσέ τον». Ὁ Πιλάτος τοὺς λέγει, «Τὸν βασιλέα σας νὰ σταυρώσω;». Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς, «Δὲν ἔχομεν βασιλέα παρὰ τὸν Καίσαρα». Τότε τοὺς τὸν παρέδωκε διὰ νὰ σταυρωθῇ.

Ἐκεῖνοι ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔφυγαν, αὐτὸς δὲ βαστάζων τὸν σταυρὸν τοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃ ὀνομαζέσθαι λέγεται Γολγοθᾶ, ὅπου τὸν ἐσταύρωσαν καὶ μαζί του ἄλλους δύο, ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ μέσον.

Ἐγραψε δὲ ὁ Πιλάτος ἐπιγραφὴν καὶ τὴν ἔβαλε ἐπάνω εἰς τὸν σταυρὸν· ἡ ἐπιγραφὴ ἦτο: Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τὴν ἐπιγραφὴν αὐτὴν ἀνέγνωσαν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, διότι ἦτο πλησίον τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθηκε ὁ Ἰησοῦς, ἦτο δὲ γραμμὴν εἰς Ἑβραϊκὴν, εἰς Ἑλληνικὴν καὶ εἰς Λατινικὴν γλῶσσαν.

Κοντὰ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ ἐστέκοντο ἡ μητέρα του καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητέρας του, ἡ Μαρία ἡ σύζυγος τοῦ Κλωπᾶ καὶ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ὅταν εἶδε ὁ Ἰησοῦς τὴν μητέρα του καὶ τὸν μαθητὴν ποὺ ἀγαποῦσε, νὰ στέκεται κοντὰ τῆς, εἶπε εἰς τὴν μητέρα του «Γυναῖκα, νὰ ὁ υἱός σου». Ἐπειτα εἶπε εἰς τὸν μαθητὴν, «Νὰ ἡ μητέρα σου». Καὶ ἀπ' ἐκείνην τὴν ὥραν τὴν ἐπῆρε ὁ μαθητὴς στὸ σπίτι του.

Ἔπειτα, ἐπειδὴ ἐγνώριζε ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὅλα ἔχουν ἤδη ἐκτελεσθῆ, διὰ νὰ ἐκπληρωθῆ σὲ ὅλα ἡ γραφὴ, λέγει, «Διψῶ». Ἐκεῖ εὐρίσκετο δοχεῖον γεμάτο ξύδι. Οἱ στρατιῶται ἐγέμισαν ἓνα σφουγγάρι μὲ ξύδι, τὸ ἔβαλαν εἰς ἓνα κοντάρι καὶ τὸ ἔφεραν εἰς τὸ στόμα του. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἐπῆρε τὸ ξύδι, εἶπε, «Τετέλεσται», καὶ ἀφοῦ ἔγυρε τὸ κεφάλι, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Ἐπειδὴ ἦτο ἡμέρα τῆς Παρασκευῆς καὶ διὰ νὰ μὴ μείνουν τὰ σώματα εἰς τὸν σταυρὸν κατὰ τὸ Σάββατον – διότι ἦτο μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ Σαββάτου – οἱ Ἰουδαῖοι παρεκάλεσαν τὸν Πιλάτον νὰ συντριβοῦν τὰ σκέλη των καὶ νὰ κατεβάσουν τὰ σώματα. Ἦλθαν λοιπὸν οἱ στρατιῶται καὶ τοῦ μὲν πρώτου συνέτριψαν τὰ σκέλη ὡς καὶ τοῦ ἄλλου ποὺ εἶχε σταυρωθῆ μαζί του. Ἀλλ' ὅταν ἦλθαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, εἶδαν ὅτι εἶχε ἤδη πεθάνει καὶ δὲν συνέτριψαν τὰ σκέλη του, ἀλλ' ἓνας ἀπὸ τοὺς στρατιώτας ἐκέντησε μὲ τὴν λόγχην τὴν πλευρὰν του καὶ ἀμέσως ἐβγήκε αἷμα καὶ νερό.

Ἐκεῖνος ποὺ τὸ εἶδε ἔχει δώσει μαρτυρίαν γι' αὐτὸ καὶ εἶναι ἀληθινὴ ἡ μαρτυρία του, καὶ ξέρει ὅτι λέγει τὴν ἀλήθειαν διὰ νὰ πιστέψετε καὶ σεῖς.